

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4171

гр. София, 06.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.ВЛ.М.К.

като разглежда докладваното от М.ВЛ.М.К. Административно наказателно дело № 20231110215210 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано въз основа на постановление по чл. 375 от НПК, с което на съда се предлага обвиняемият И. С. Г. да бъде освободен от наказателна отговорност по реда на глава 28 от НПК и за извършено от него престъпление по чл. 325в, ал. 1 от НК и да му бъде наложено административно наказание глоба. След запознаване с внесеното постановление и след извършване на проверката по чл. 376 и чл. 377 НПК намирам, че не са налице основания за насрочване на делото в открито съдебно заседание тъй при изготвяне на постановлението по чл. 375 от НПК са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правото на защита на обвиняемия.

Изискванията към съдържанието на постановлението на прокурора, с което последният предлага на съда да освободи обвиняем от наказателна отговорност с налагане на административно наказание не са занижени в сравнение с тези, които законът поставя към обвинителния акт. Този извод следва от изискването на чл. 378, ал.3 изр. 1 НПК, съгласно което делото трябва да бъде решено в неподлежащите на изменение фактически рамки, очертани с внесения в съда прокурорски акт. Ето защо в същия по един безпротиворечив начин трябва да бъдат описани всички факти относно времето, мястото и начина на извършване на деянието, причинените вреди и съответстващата му правна квалификация.

Безспорно е, че адекватното упражняване на правото на защита на

обвиняемия се предпоставя от ясно, пълно и непротиворечиво описание на всички съставомерни признаци от обективна и субективна страна на престъплението, в извършването на което същият е обвинен. Съдията – докладчик намира, повдигнатото спрямо Г. обвинение е неясно, тъй като не първо място е налице несъответствие между описанието на деянието от фактическа страна и посочените като неспазени норми от Закона за ветеринарномедицинската дейност в обстоятелствената част и в диспозитива на постановлението, с което наспазване се обосновава неполагането на достатъчно грижи за животното, а от друга страна – твърдяната телесна повреда като съставомерен резултат е описана неясно и не е конкретно посочено дали е причинена от кучето на обвиняемия.

В началото на постановлението по чл. 375 от НПК се цитират задължения, въведени от различни норми от Закона за ветеринарномедицинската дейност и Закона за защита на животните, след което се описва възприетата от прокурора фактическа обстановка. Съгласно последната обвиняемият бил собственик на куче от породата „немска овчарка“, което на инкриминираната дата се намирало в двора на къщата, в която обвиняемият живеел със свои роднини, като кучето излязло на улицата през отворената врата, нахвърлило се върху пострадалата, блъснало я и тя паднала. В следващото изречение се цитира заключение на СМЕ, съгласно което пострадалата е **получила** конкретно увреждане, което се твърди да представлява средна телесна повреда. Като механизъм на причиняване на увреждането е посочено „действие на твърди, тъпи предмети и е **възможно** да е получено при събаряне на земята от куче“. Не се твърди обаче, че именно това е установеният и възприет от прокурора механизъм на причиняване на увреждането, а че е възможен механизъм /очевидно наред с други възможни механизми/. При така описаните факти намирам, че не е ясно и еднозначно посочено дали увреждането е причинено именно вследствие падането на земята от пострадалата в резултат от бутането ѝ от кучето тоест не е посочено наличието на причинно-следствена връзка между поведението на кучето и полученото от пострадалата телесно увреждане. Изрично разпоредбата на чл. 325в, ал. 1 от НК изисква телесната повреда да е причинена от гръбначното животно – в случая, не се твърди експлицитно и категорично, че увреждането на пострадалата е причинено от кучето на обвиняемия. Действително по-нататък при анализ на фактическата обстановка прокурорът е посочил, че

телесната повреда е причинена от кучето, но това посочване представлява извод на прокурора, а не описание на фактите, които той е приел за установени и които подлежат на доказване в съдебното производство. Доколкото в производството по чл. 28 от НПК делото следва да се реши в рамките на фактическите положения, посочени от прокурора, а всяко установяване на нови факти води до прекратяване на съдебното производство, то прокурорът следва ясно да заяви дали твърди, че телесната повреда е причинена от кучето на обвиняемия или твърди друг механизъм.

Във връзка с получената от пострадалата телесна повреда следва да се отбележи и следното: В диспозитива, а и при анализ на деянието от обективна страна е посочено, че телесното увреждане на пострадалата е средна телесна повреда, а именно *закрито счупване на дясна лъчева кост за срок по-дълъг от един месец*. Така описано телесното увреждане обаче не попада сред изброените в чл. 129, ал.2 от НК, като от друга страна е неясно как самото счупване може да е за срок по-дълъг от един месец, поради което съдията-докладчик намира, че обвинението и в тази му част е неясно. Отделно от това във фактическата част на постановлението увреждането е посочено като „закрито счупване на долния край на лъчева кост“. Разбираемостта и коректното обвинение изисква да се посочи какво точно е причиненото увреждане, къде се намира посочената като счупена лъчева кост и кой точно медикобиологичен признак реализира това счупване, за да се приеме, че представлява средна телесна повреда. Посочената неяснота се констатира и в постановлението за привличане на обвиняем.

В обстоятелствената част на постановлението е посочено, че обвиняемият като собственик на кучето е следвало да вземе мерки да не допуска животното само да напуска мястото на отглеждане, да навлиза в чужда собственост или на обществени места, каквито задължения му вменява чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на животните, но същевременно прокурорът не е изложил конкретни факти във връзка с това неизпълнение на задължението на обвиняемия. Фактическите твърдения във връзка с това задължение на собственика на кучето се заключават в това, че кучето се намирало в двора на къщата и излязло на улицата през отворената врата, но не става ясно дали именно обвиняемият е оставил вратата отворена или други лица, при положение, че се твърди, че майката на обвиняемия също живее в къщата, в чийто двор се е намирало кучето.

По –нататък в диспозитива на постановлението по чл. 375 от НПК прокурорът е отразил, че обвиняемият не е спазил забраната на чл. 177, ал.1 т. 3 от ЗВД, а именно, че се забранява извеждането на кучета без повод, а на агресивни кучета – и без намордник. В обстоятелствената част обаче не е посочено, че кучето е било изведено от обвиняемия без повод и намордник, а че същото само е излязло през отворена врата като изобщо не се твърди по това време обвиняемият да е бил на място и той да е извел кучето.

С оглед изложеното съдията-докладчик намира, че при изготвяне на постановлението по чл. 375 от НПК прокурорът е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правото на защита на обвиняемия да разбере в извършването на какво точно престъпление е обвинен – не е налице съответствие между посочените като нарушени изисквания на Закона за ветеринарномедицинската дейност и Закона за защита на животните и изложената фактическа обстановка, не е описан ясен механизъм на причиняване на увреждането на пострадалата, липсва категорично твърдение, че то е причинено именно от кучето на обвиняемия, като е налице и неяснота относно какво точно увреждане е причинено и какъв е неговият медико-биологичен признак. Част от тези нарушения се откриват и в постановлението за привличане на обвиняем. Същевременно констатираните нарушения са отстранени чрез изготвяне на ново постановление за привличане на обвиняем и постановление по чл. 375 от НПК. Ето защо съдебното производство следва да бъде прекратено, а делото върнато на СРП за отстраняване на констатираните по-горе съществени нарушения на процесуалните правила.

Така мотивиран и на основание чл. 377, ал.1 от НПК съдията-докладчик

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по **НАХД № 15210/2023** г. по описа на СРС, НО, 108 състав.

ВРЪЩА делото на СРП за отстраняване на посочените в мотивната част на определението съществени процесуални нарушения.

Разпореждането подлежи на обжалване и протест в 7- дневен срок от

получаване на съобщението пред СГС с частна жалба по реда на глава XXII НПК.

Препис от разпореждането да се връчи на СРП и обвиняемия И. С. Г..

Съдия при Софийски районен съд: _____